

1973-2023: Cinquanta anys d'història

Arribava l'edició de les noces d'argent i l'organització va voler donar-li a l'història del torneig el prestigi d'un altíssim nivell. Per primera vegada era convidat un equip de primera divisió: el Villarreal, que acabava d'assolir el primer ascens a la màxima categoria. Era el clar favorit, però saltaria la sorpresa.

En esta ocasió, el torneig es va celebrar al municipal de Roquetes amb motiu de la reimplantació de la gespa al municipal de Tortosa. Una de les edicions amb major assistència de públic, amb més de 1.500 espectadors. Va influir que, a més a més de la participació d'un equip de primera divisió, ho feia el Barcelona B, amb un important planter encapçalat per Xavi Hernández, Arnaú, Babangida, Motta, Rubio... i que el convidat especial per la celebració de la 25a edició era Ronald Koeman, amb tots els excompañys de Mariano Toha d'aquella mitica davantera amb: Toha, Torres, Otero, Codorniu, i Antó, amb Fontanet, Tafalla, Vicent Vilar i Joaquim Ricart. Dèiem sorpresa. I fou que el Barcelona B, contra pronòstic, va superar a la final al Villarreal, 2-1, amb gols de Rubio (2) i Salillas (p). El Tortosa havia perdut, 1-0, amb el Barcelona B (Rubio) i el Villarreal va passar als penals (2-4) amb el Remolins-Bitem, després d'acabar 0-0.

El 1999, tornava el Nàstic per apoderar-se del títol, després de superar a les semis en una agònica tanda de penals al Remolins-Bitem, (6-7), que havia resistit, 0-0 al partit (com sempre semifinals, un temps de 45 minuts). El Roquetenc també va necessitar els penals per superar, en este cas, al Tortosa (5-4) amb un empat, 1-1, (Nacho / Robert). A la final el Nàstic es va desfer de la bona oposició que va plantar el Roquetenc, 2-0, Kali Garrido i Estefan.

Repetiria títol el Nàstic a l'edició següent, el 2000, en superar amb claredat al Castelló B, 3-0, Herrerro, Castillejo i Kali Garrido. Última en què s'aconseguirien 9 gols en els tres partits, la tarda del 27 d'agost. Abans de l'inici del partit l'organització va convidar a companys de Mariano Toha que van coincidir amb el CD Tortosa, encapçalats per Manolo Adell, que va fer el kick-off, més tard conegut com a sacada d'honor. Van acompanyar-lo Ricart, Fontanet, Vicent Vilar, Antó, Torres, Panisello, Navarro, Josep Otero, Tafalla, López i Paco Otero.

El Nàstic era el primer equip a assolir dos títols consecutius, fet inèdit fins aquells moments. Abans va superar al Tortosa, 2-0, Fran i Codina, i el Castelló B al Remolins-Bitem, 3-1, Félix, Julve i Ramón / Archi.

La 28a edició el 2001 li permetia a la Rapitenca inscriure el seu nom per segona vegada al palmarès, guanyant la final a l'Amposta, 2-0, Subi i Marc. El campió va passar als penals (4-2) des-

Equip titular del Gimnàstic, que va guanyar la final de l'edició de l'any 2000.

prés d'empatar, 1-1, amb el Remolins-Bitem, (Vizcarro / Jack Cid). L'Amposta per 1-0 amb el Tortosa, gol de Carlos Rodríguez.

El 2002, victòria del València C de la tercera valenciana. 1-0, a la final davant el Tortosa (Angel). El Tortosa havia derrotat, 3-0, a la Rapitenca, Carlos Gilabert (2) i Amador (fill del jugador que va marcar el rècord de goleador més gran), i els valencians per, 2-0, al Remolins-Bitem (Ferran i Gavilán).

El torneig que es va celebrar al municipal de Roquetes és una de les edicions amb major assistència de públic, amb 1.500 espectadors

El 2003, es va viure una altra edició als penals (3-2), després d'empatar a la final Tortosa i Roquetenc, 0-0. El Tortosa, campió, va superar abans al Remolins-Bitem, 5-1, amb gols d'Iván Romeu (2), Castillo, i Aleix Robert (2), i de Jaume per l'equip organitzador. El Roquetenc a superar als penals al Jesús Catalònia (3-2), després d'empatar, 0-0.

El 2004, tornava el Barcelona B que militava a la 2a B al cartell, i amb el mateix resultat, 1-0 en els dos partits tornava a inscriure el seu nom al palmarès. En la final, amb gol d'Exposito, superava la Rapitenca. Era la primera edició en què els tres partits es van resoldre amb el resultat, 1-0. Abans amb gol de Santiago havia eliminat al Remolins-Bitem. La Rapitenca havia guanyat al Tortosa, 1-0, amb gol de Geira.

La 32a edició del 2005 fou molt disputada, amb 3 victòries per la mínima. Primer el Tortosa eliminava sorprenentment al Barcelona B, 1-0, amb gol de Joel Forné. I la Rapitenca per, 3-2, al Remolins-Bitem Javi Asín, Carlos Gilabert i Matito / Emili (2). La final fou per la Rapitenca, 1-0, i nou gol de Matito.

El 2006, tornava a proclamar-se ven-

cedor el Tortosa, guanyant la final a

l'Amposta, 2-0, amb gols de Matito i Badia. L'Amposta arribava a la final guanyant amb gol de Manolo Puig, 1-0, al Remolins-Bitem i el Tortosa superant als penals (4-1) la Rapitenca.

La 34a edició el 2007 fou una nova edició de campió inesperat. També es va establir un nou rècord, mai abans enregistrat. Els tres partits van haver de decidir-se als penals. I és que per primer cop el Remolins-Bitem aconseguia guanyar el "seu" trofeu. Ho feia sense marcar cap gol, però també sense encaixar-ne cap. En la final superava el Balaguer (5-4). Els dos únics gols de la tarda els van aconseguir Amposta (Yuri) i Balaguer (Moisés) empatant, 1-1 i passant a la final als lleidatans (7-6). El Remolins-Bitem, amb el comentat 0-0, guanyava al Tortosa (4-2).

El 2008 se celebrava la 35a edició, on la Rapitenca, de manera autoritària, es feia per quart cop amb el trofeu. Primer, va superar la resistència oferta pel Remolins-Bitem, 3-0, Raül Teixidó, Carlos Gilabert i Sergi José. Va superar al Tortosa a la final, 2-0, Raül Teixidó i Carlos Gilabert. Els tortosins s'havien imposat a la Poble de Mafumet, 0-0, als penals (4-2).

El 2009, nou triomf rapitenc, s'igualava el rècord del Nàstic d'aconseguir dos edicions consecutives. Es va repetir la final amb el Tortosa i pel mateix resultat, 2-0, Roberto i Carlos Gilabert. El Tortosa havia d'atèndre a Cambrils, 2-0, Quique i Oscar Benet. La Rapitenca es va fer pas, apartant al Remolins-Bitem, 3-0, Sergi Grau, Villa i Raül Teixidó.

Més rècords superats a la 37a edició, la del 2010. Es va viure la tanda de penals decisiva pel títol més llarga en l'història del torneig. Van haver de llençar-se 24 penals per decidir el guanyador, que fou l'Amposta davant l'Espanyol B (12-11) després d'igualar amb el resultat inicial, 0-0. Els dos finalistes van haver de superar en semis, en el duel comarcal, l'Amposta al Tortosa, 3-0, Isma Rojós, Jaime i Becerra. I l'Espanyol al Remolins-Bitem, 2-0, Cervera i Rui Font.

S'arribava a la 38a edició del 2011 on el Tortosa acabaria imposant-se en una final sorprenent davant el Remolins-Bitem, 2-0, Marc Baiges i Albert Arnaú. Sorprenent perquè els amfitrions van superar la Rapitenca, gran favorit, en semis, amb el mateix resultat que el Tortosa a l'Amposta, 0-0. Els tortosins van guanyar als penals (5-4) i el Remolins-Bitem igualment, als penals (3-2).

La Rapitenca es va imposar el 2012, una edició en què els tres partits, per segona vegada en l'història del torneig, es van decidir pel mateix mínim resultat, 1-0. A la final va guanyar al Lleida juvenil de Divisió d'Honor, amb gol d'Ortega. A les semis, va superar al Tortosa amb gol de Raül Teixidó i els lleidatans al Remolins-Bitem, amb un gol de Jordi.

A la 40a edició jugada el 25 d'agost de 2013 el Tortosa seria el campió al guanyar als penals, (7-6), després de l'empat, 0-0, davant el Jesús i Maria. El Tortosa derrotava a les semis a La Cava, 1-0, Javi Asín, i el Jesús i Maria al Remolins-Bitem, 1-0, gràcies a un desafortunat gol en pròpia porta de Llaó.

Havia perdut una final, però a la següent edició el Jesús i Maria va tornar-li la pilota al Tortosa, superant-lo a la final, 0-0 i (3-2) als penals. De fet, el Jesús i Maria va acabar les dos edicions consecutives sense encaixar ni un sol gol i va defer-se del Remolins-Bitem a les semis, 0-0 (5-4) als penals. El Tortosa havia passat superant el Camarles, 2-0, Joel Forné (2).

A la 42a edició de 2015, repetiria títol l'equip partidament i mantenint la seva imbatibilitat en el torneig, sense encaixar cap gol. Igualava la marca de dos victòries en edicions consecutives que mantenia el Gimnàstic de Tarragona. De nou es va trobar amb el Tortosa, ara en semis, i després del 0-0 l'eliminava als penals (4-2). A la final va superar l'Amposta, 2-0, amb gols de Tarranilla i Ike, quan els ampostins van deixar fora al Remolins-Bitem, 0-1, amb gol de Becerra.

El 2016, la 43a edició va deixar tres victòries. A les semis Tortosa-La Cava, 1-0, Mochi. Remolins-Bitem-Gandesa, 1-0, Emili. I a la final, el Tortosa superava l'equip organitzador, 2-0, Aleix Salvadó i Maikel Emperador.

Arribava la 44a edició, celebrada el 27 d'agost de 2017 i que es va haver de jugar al municipal de Bitem, a causa del canvi de la gespa artificial al Josep Otero. La Rapitenca aconseguiria el títol en una emocionant final on després de l'empat, 0-0, doblegaria la resistència del Tortosa als penals (4-3). Es van classificar els rapitencs guanyant al Remolins-Bitem, 3-1, Peque, Blasi i Pau Galiana en pròpia porta i Emili pels de Bitem. El Tortosa deixava fora al Jesús Catalònia, 4-0, Sorolla (2) i Virgili (2).

A la següent edició, la Rapitenca revalidava el títol i s'igualava al Nàstic i

Jesús i Maria. A la final guanyava l'Amposta, 2-1, Xavi Marqués i Sabatè (p) / Johan. A les semis, l'Amposta va aparcar al Tortosa, 1-0, Isaac, i el campió al Remolins-Bitem, 3-0, Nacho (2, 1 de penal) i Tormel.

El 2019, en la 46a edició, l'Amposta es proclamava campió superant de manera apurada al Perelló, 1-0, Carles (p). El Perelló es va classificar per jugar la final en superar als penals al Tortosa (4-

En la 48a edició, celebrada el 29 d'agost de 2021, després de 14 anys tornava a ser campió el Remolins-Bitem

2), després de l'empat en què acabava el partit, 1-1, Gustavo / Nacho i l'Amposta deixava fora al Remolins-Bitem, 2-0, Jordi Tomás i Carles (p).

La 47a edició el 2020 va arribar la darrera victòria de la Rapitenca al torneig. En semis guanyava amb claredat el Remolins-Bitem, 3-0, Pachu, Valcárcel i Becerra. L'altre finalista, l'Amposta eliminava al Tortosa a l'imposar-se 2-1, Felipe i De la Torre / Aleix Salvadó. En una final igualada i molt disputada, el campió va haver de sortir, una vegada més, en la decisió de l'encert en la tanda de penals en empatar 0-0, que va caure del costat rapitenc (4-3).

Les dos últimes edicions, sempre contra tot pronòstic, les ha guanyat l'equip possiblement més modest de tots els que formaven part del cartell. Il·lusió, treball, esperit de superació, sacrifici i generositat, van estar alguns dels factors que es van donar en estos triomfs, potser sorprenents però amb tots els mereixements.

En la 48a edició, celebrada el 29 d'agost de 2021, després de 14 anys tornava a ser campió el Remolins-Bitem. En esta ocasió guanyava els dos partits que jugava. Primer a les semis al Tortosa, 1-0, David Viña. I a la final, l'Amposta 2-0, Balada i Tortajada. L'Amposta havia superat la Rapitenca als penals (5-4), després d'haver empatat, 1-1, Ferreres / Oribe.

El segon triomf fou en la darrera edició, la 49a, que es va jugar el passat 28 d'agost. Amb dos empats i guanyar les corresponents tandes de penals en va tenir prou per sumar el seu tercer títol en categoria senior.

Igualava així al Nàstic, Rapitenca i Jesús i Maria, en aconseguir guanyar dos edicions consecutives. Arribaria a la final en superar la Rapitenca als penals de desempat, 0-0, (5-4) i també als penals en imposar-se al Tortosa, 1-1, Porcar / Dome (5-3). El Tortosa havia derrotat, 1-0, (Yassine) a l'Aldeanà.